

Lekce 13

Usilování o výjimečnost

Jsi ochoten usilovat o to, aby ses dostal dál, než v současné době jsi? Toužíš vyniknout? Je usilování o výjimečnost tvým životním stylem? Výjimečnost by pro křesťany měla být více než jen vzdáleným snem. Měla by být naším každodenním i životním cílem. V závěru dopisu Korintským Pavel píše: „... Spějte k výjimečnosti...“ (2. Korintským 13,11; B21). Pavlova slova se týkají i nás. Ať už děláme cokoli, kdykoli a kdekoli, Bůh chce, abychom byli těmi nejlepšími. Zig Zigar napsal:

„Úspěch znamená dělat to nejlepší, co můžeme, s tím, co máme. Úspěch spočívá v konání, nikoli v dostávání - v úsilí, nikoli ve vítězství.“ Úspěch je osobním standardem dosahovat toho nejlepšího, co je v nás, stávat se tím nejlepším, kým můžeme být. Když děláme to nejlepší, co můžeme, jsme úspěšní. Úspěch spočívá v maximálním využití schopností, které máme.

Příkladem úspěšného člověka je pro mě Winston Churchill. Musel překonat obrovské překážky. Ve svém raném věku se rozhodl, že bude vynikat. Chtěl žít, ne jen existovat. Chtěl udělat něco velkého, chtěl se vrýt do paměti lidí a kráčet po cestě velikanů. (Mansfield 1995,125) Pouhá existence není o nic lepší, než smrt. Churchill věřil, že můžeme buď rozjímat nad svou historií, nebo ji tvořit.

OSNOVA

Výjimečnost versus průměrnost

Výjimečnost Rebeky

Charakternost a výjimečnost

Plánování, jak dosáhnout výjimečnosti

CÍLE

1. Vysvětlit, jaký je rozdíl mezi výjimečností a průměrností.
2. Vysvětlit, jakým způsobem projevovala Rebeka svou výjimečnost.
3. Vysvětlit, jaký je vztah mezi charakterností a výjimečností.
4. Vysvětlit, proč je plánování pro dosažení výjimečnosti zásadní.

Výtečnost versus průměrnost

Cíl 1: Vysvětlit, jaký je rozdíl mezi výjimečností a průměrností.

Výjimečnost přesahuje to, co je očekávané, normální. Průměrnost je děláním minima, ani ne dobře, ani ne špatně, děláním toho, co se očekává, a ničeho navíc, žádná snaha o zlepšení. Zde je několik biblických příkladů výtečnosti a výjimečnosti. V knize Zjevení je církev ve Filadelfii popsána jako výjimečná. Církev v Laodiceji je popsána jako průměrná a vlažná. Abraham byl výjimečný, Lot průměrný, Samuel byl výjimečný, Eli průměrný, Daniel byl výjimečný, Balaám průměrný. A poté samozřejmě Ježíš, který byl ztělesněním výjimečnosti.

Jako ilustraci výjimečnosti Ježíš říká: „Když tě někdo nutí jít s ním jednu míli, jdi dvě.“ (Matouš 5,41) V Ježíšově době zákon umožňoval, aby římský voják přenechal svůj náklad někomu jinému, který mu ho ponese jednu míli. Tento náklad byl velice těžký, cesty krkolomné a vojáci byli často k lidem suroví. Tento úkol byl nařízením. Ale Ježíšova odpověď na takovou surovost je – dej víc, udělej víc.

Jim Conway na rozdíl od toho píše, že někteří lidé cítí „slábnoucí potřebu stát se velkým člověkem ... nesnaží se o výjimečnost, jejich cílem je jen přestát hru bez útrap a diskvalifikace. (Maxwell 1999,34) To je postoj průměrnosti.

Průměrnost nebude pro Boží děti nikdy dobrá. Nikdy! Bůh tě nepovolal k průměrnosti a obyčejnosti. Povolal tě, abys změnil a zlepšil tento svět. Jako Boží děti musíme trénovat sami sebe, abychom pracovali lépe, snili více a vynikali ve všem, co děláme. To je slovník výjimečnosti.

Výjimečnost Rebeky

Cíl 2: Vysvětli, jakým způsobem projevovала Rebeka svou výjimečnost.

Genesis 24 je úžasnou kapitolou. Abraham hledá manželku svému synu Izákovi. Abrahamova žena Sára zřejmě umřela nedávno. Možná, že tyto dvě věci, stáří a zármutek, přinutily Abrahama přemýšlet nad tím, že možná neuspěl v nalezení nevěsty pro svého syna. Izákovi je tou dobou skoro čtyřicet let. Zvykem té doby a země bylo, že otec vyhledal manželku pro svého syna. Izák na tomto důležitém rozhodnutí nemá žádný podíl. Tento úkol je přidělen hlavnímu služebníku Abrahamova domu.

Po uložení úkolu služebník okamžitě připravuje karavanu a velbloudy. Každý velbloud nese náklad a dary pro budoucí nevěstu. „Potom vzal ze stáda svého pána deset velbloudů (neboť ho jeho pán na cestu vypravil všelijakými cennostmi) a vyrazil do mezopotamského Aramu k Náchorovu městu.“ (Genesis 24,10)

Služebník se modlí: „Hospodine, Bože mého pána Abrahama, prosím, dopřej mi dnes to setkání a prokaž mému pánu Abrahamovi své milosrdenství. Hle, stojím u vodního pramene a dcery zdejších měšťanů vycházejí pro vodu. Když jedné z těch dívek řeknu: ‚Nahni prosím svůj džbán, abych se napil,‘ a ona odpoví: ‚Jen se napij; já zatím napojím tvé velbloudy,‘ pak ať je to ta, kterou jsi určil pro svého služebníka Izáka. Takto poznám, že jsi mému pánovi prokázal milosrdenství.“ (verše 12–14; B21)

Nevíme, kolik bylo v této zemi vodních pramenů. Ani nemůžeme vědět, jestli služebník zastavil u pramene jen jednou nebo navštívil několik vodních pramenů. Také nevíme, kolik žen mu mohlo odpovědět, aby si napojil velbloudy sám. Nakonec však přichází nádherná Rebeka, aby nabrala vodu. Je podvečer a ona je unavená. Naplní svůj džbán a má se k odchodu, když k ní přistoupí Abrahamův služebník a požádá ji: „Dej mi prosím trochu napít ze svého džbánu.“ „Jen se napij, pane,“ odpověděla, rychle spustila džbán na ruku a dala mu napít. Potom mu řekla: „Načerpám vodu také pro tvé velbloudy, ať se pořádně napijí.“ Rychle vylila svůj džbán do žlabu, znovu odběhla ke studni pro vodu a čerpala pro všechny jeho velbloudy. Ten muž ji zatím mlčky pozoroval, aby poznal, zda Hospodin dává jeho cestě zdar, nebo ne. Když velbloudi dopili, vzal

ten muž zlatý nosí kroužek vážící půl šekelu a dva zlaté náramky pro její ruce, každý o váze deseti šekelů, a řekl: „Pověz mi prosím, čím jsi dcera. Bylo by pro nás v domě tvého otce místo k přenocování?“ „Jsem dcera Betuele, syna Milky a Náchora,“ odpověděla mu. Potom dodala: „Slámy a obroku máme dost, i místo k přenocování.“

Výsledkem Rebečiny laskavosti bylo, že služebník „padl na kolena a klaněl se Hospodinu se slovy: ‘Požehnán buď Hospodin, Bůh mého pána Abrahama, že od mého pána neodňal své milosrdenství a věrnost a že mě vedl po této cestě až k domu příbuzných mého pána!’“ (verše 26–27) Jeho modlitba byla vyslyšena. Rebece se stane Izákovou manželkou! Tento příběh nám dává dobrou lekci o výjimečnosti!

Výjimečnost v maličkostech

Tento test navržený Abrahamovým služebníkem zahrnoval čerpání vody. Na první pohled na tom není nic divného. A není pochyb, že Rebeka chodila čerpat vodu skoro každý den. Ale v tento den se Rebeka rozhodla udělat podřadnou práci, kterou proměnila v úspěch. Booker T. Washington jednou řekl: „Výjimečnost je dělat normální věci neobvyklým způsobem.“ Peters a Austin (1985) napsali, že obchodování činí výjimečným způsob, jak sekretářka odpovídá do telefonu, jak úředník zachází s balíky, jak se chovají lidé – kteří se zdají být v rámci celé společnosti nevýznamní – k vám jako k zákazníkovi.

Peters naznačuje, že výjimečnost v malých věcech utváří výjimečnost celé společnosti. Pokud jsi svědomitý v tom, jak nakládáš se svým časem v práci, tvůj vedoucí ti časem pravděpodobně svěří větší zodpovědnost. Pokud víš, jak naložit se svou pětikorunou, dvoukorunou nebo korunou, nikdy nebudeš muset ukrást desetikorunu, dvacku ani padesátikorunu.

Během své poslední návštěvy Londýna v Anglii jsem byl udiven, kolik automobilů Rolls-Royce jsem viděl jezdit na silnicích. Lidé v mé části zeměkoule nemají taková auta. Hned jak jsem se vrátil zpět do Spojených států, vyhledal jsem maloobchodní cenu tohoto luxusního auta. Našel jsem Rolls-Royce Phantom z roku 2006 za 328 750 dolarů, po měsíčních splátkách za 5 355 dolarů. Co činí toto auto tak drahým? Několik věcí:

- Výroba karosérie Phantomu VI. trvá přes 800 pracovních hodin.
- Mřížka chladiče je vyrobena ručně a od oka, nejsou k tomu používány žádné měřicí přístroje.
- Každý motor Rolls Royce je vyroben ručně. Výroba chladiče zabere jednomu pracovníku jeden celý den a leštění dalších pět hodin.

Výrobci Rolls Royce dávají fanatický důraz na „malé“ věci. Výsledkem je, že 60 % všech vyrobených automobilů Rolls Royce dnes stále jezdí po silnicích. Bez zaměření na malé věci ty velké nakonec přestanou být důležité.

Výjimečnost vyžaduje námahu a obět

Vraťme se nyní k příkladu Rebeky. Je pravděpodobné, že u pramene byly i další ženy, které nabíraly vodu. Rebeka musela pravděpodobně počkat, až na ni přijde řada. A stejně byla ochotná pomoci! Výjimečnost vyžaduje námahu a obět, nepřichází z nečinnosti. Abrahamův služebník poprosil Rebeku o trochu vody (verš 17), ale Rebeka se nespokojila s tím, že by měla dělat jen „něco“. Chtěla udělat něco výjimečného! Udělala více, než o co byla požádána. Duchovní požehnání se do jejího života uvolnilo poté, co byla ochotná sloužit. A dostala více, než co očekávala.

Nikdo nemůže vyniknout z ničeho nic. K dosažení výjimečnosti potřebujeme touhu, která nás přiměje něco pro to obětovat. Vypráví se příběh o antických řeckých sochařích, kteří si strhávali nehty, aby svými nehtovými lůžky zjistili i tu nejdrobnější nerovnost opracované sochy. Pokud tímto extrémním způsobem přišli na nějakou chybičku, znamenalo to, že mramor není dostatečně hladký.

Mnohem hodnotnější než práce těchto sochařů je Pavlovo obětování pro jméno Ježíše Krista. Vyjmenoval několik situací, kterými prošel kvůli Kristu: „Naopak, ve všem se osvědčujeme jako Boží služebníci: ve veliké vytrvalosti, v souženích, nedostacích a úzkostech, v ranách, vězeních a zmatcích, ve vyčerpáních, bděních a hladověních... se slávou i pohanou, se špatnou i dobrou pověstí, jako bludaři, a přitom pravdomluvní, jako neznámí, a přitom dobře známi, jako umírající, a hle, žijeme, jako trestaní, smrti však unikající, jako zarmoucení, stále se však radující, jako chudí, avšak mnohé

obohacující, jako nic nemající, a přitom všechno vlastní.“ (2. Korintským 6,4–10; B21) Vzpomeň si na cenu, kterou platil Mojžíš za to, že byl vůdcem Izraelitů. Podívej se na Jóba, Noeho, Petra a muže a ženy v 11. kapitole listu Židům, na lidi víry. Dokázali by něco tito lidé, kdyby pro to neobětovali nic osobního?

Charakternost a výjimečnost

Cíl 3: Vysvětlí, jaký je vztah mezi charakterností a výjimečností.

Co je charakternost?

Slovo charakternost neboli bezúhonnost, čestnost či poctivost, je odvozeno z latinského termínu, který znamená „celý“ nebo „kompletní“. Znamená nepostrádat morální zásadovost v žádné oblasti svého života a nemít dvojaké srdce. Znamená dělat to, co je správné, i když se nikdo nedívá. Učíme se jí z Bible, která je naším manuálem. Boží slovo je věčné a neměnné. Lidé všech kultur mohou v Bibli najít tutéž pravdu. Naše charakternost vychází z poznání toho, co od nás Bůh očekává, ze sebedisciplíny, hluboké důvěry v Boží věrnost, z práce Ducha svatého na našem životě a z vytrvalé poctivosti v každé situaci.

Tvá charakternost

Charakterní člověk si v neděli nenasadí masku, jež je opakem té, kterou nosí přes týden. Nepracuje pravou rukou pro Boha a levou rukou pro ďábla. Charakternost je kombinací smyslu, vůle a srdce. Přísloví 10,9 říká: „Kdo žije poctivě, v bezpečí žít bude, kdo pokřivil svou cestu, bude odhalen.“ Jedním z přínosů charakternosti je tvé zdravé sebevědomí.

Babe Zaharias byla ve svém pozdějším věku známa svým charakterem. Na olympijských hrách v roce 1932 byla šampionkou v amatérském golfu a později se stala profesionální golfistkou. Při jedné příležitosti se potrestala dvěma údery, když náhodou zahrála špatný míček. „Proč jsi to udělala?“ zeptala se jí její kamarádka. „Nikdo tě neviděl, nikdo by ten rozdíl nepoznal.“ „Já bych to poznala,“ odpověděla Babe Zaharias. Babe prokázala svůj charakter. Byla opravdovou, jak v soukromí, tak i na veřejnosti (Cohen 1998,11).

Charakternost také znamená dodržování morálních hodnot, především poctivost a odstup od jakéhokoli klamu. Znamená to dělat správnou věc ve správný čas pro správný důvod. Leonard Roberts, podle magazínu Brandweek maloobchodník roku, řekl: „Nemůžeš to švidlovat. Musíš se postavit za to, co je správné tak i tak. Nemůžeš si zachovat 90 % své charakternosti a být vedoucím. Musíš tomu dát celých 100 %. (Cohen 1998,8) Na plakátu, který nesl název „Odvaha charakternosti“, byla napsána tato slova: „Největší odvahou je odvážit se být sám sebou navzdory nepřízni osudu. Volba správného místo špatného, morálky místo výhod, pravdy místo popularity ... to jsou rozhodnutí, která dávají hodnotu tvému životu. Jdi cestou poctivosti bez ohlížení, protože nikdy není špatný čas na to, udělat něco dobře.“

Jsi charakterním člověkem? Pokud chceš být výjimečný, zodpověz si tyto následující otázky:

- Byl jsem dnes naprosto upřímný?
- Dostal jsem dnes svým finančním závazkům?
- Choval jsem se dnes nevhodně k osobě opačného pohlaví?
- Můžu si vyčítat něco ze svého osobního nebo veřejného života?
- Splnil jsem dnes své sliby bez kompromisů a ochotně?
- Strávil jsem dnes čas s Bohem?
- Liboval jsem si dnes v nezdravých myšlenkách nebo sexuálních představách? Pěstoval jsem si nevráživé myšlenky proti druhým lidem?
- Zhodnotil jsem dnes své motivy?
- Strávil jsem dostatečný čas se svou rodinou nebo přáteli?
- Skrývám nevyznaný hřích nebo neprominutou bolest?

Plánování, jak dosáhnout výjimečnosti

Cíl 4: Vysvětli, proč je plánování pro dosažení výjimečnosti zásadní.

Výjimečnost je výsledkem snahy, ne náhody. Plánování je tvým návodem k výjimečnosti. Zde je několik rad pro tvé osobní plánování.

Stanov si své cíle

Někteří lidé si stanovují cíle. Cíle nás mohou motivovat. Výzkumník George Barna napsal o křesťanech ve Spojených státech následující: „I když tři z pěti dospělých křesťanů říkají, že jsou silně oddáni křesťanské víře, nevyvíjejí žádnou cílenou snahu duchovně růst.“ (Hammett, „Discipleship Models“)

Pouze čtyři z deseti křesťanů navštěvující církev si stanoví cíle pro svůj duchovní růst. Pouze dva z deseti křesťanů, kteří berou svůj duchovní růst vážně, si stanovují specifické cíle. A k tomu všemu, většina věřících, kteří si stanovují své životní cíle, nemá ponětí, jak těchto cílů dosáhnout. (Hammett, „Discipleship Models“)

Polož si otázku, čeho chceš během svého života dosáhnout pro Krista. Kde chceš být v Kristu za pět let? Za deset? Jaký je tvůj plán k dosažení těchto cílů? Co k tomu budeš potřebovat? Co budeš muset změnit ve svém denním životě, pokud je to třeba? Poznamenej si své myšlenky. Průzkum univerzity v Kalifornii v Los Angeles prokázal, že zatímco pouze 5 % lidí si napíše své cíle, ti co to udělají, dosahují 80 % svých cílů.

Stanovení cílů je pro dosažení výjimečnosti klíčové. Ježíš, vynikající příklad výjimečnosti, měl velmi specifické cíle: jít do Jeruzaléma, zemřít na kříži za hříchy celého světa a být vzkříšen. Ježíš přišel, aby zachránil ztracené. Tento úkol splnil bez výjimky.

Možná, že zvažuješ budování své kariéry ve službě. Ať už je tvůj cíl jakkoli úctyhodný, nelze ho dosáhnout automaticky. Je rozumné rozfázovat tento proces na malé dílky. Je možné si stanovit, že budeš dostávat dobré známky ve škole, sloužit Bohu, vyhrazovat si čas pro duchovní disciplínu a aktivně se podílet na službě. Každý z těchto kroků je třeba rozdělit do dílčích zvládnutelných cílů. Potom si můžeš odškrtnout každý cíl, kterého jsi dosáhl.

Rozhodni se růst

Říká ti něco lékařský termín achodroplázie? Nejběžnější formou této choroby je zakrnělost neboli trpasličí vzrůst. Achodroplázií je postiženo jedno dítě z 25 000 dětí. Muži postižení touto chorobou dorůstají výšky 130 cm a ženy 120 cm. Průměrná výška dospělého muže ve Spojených státech je 165 cm (podle National Center for Health Statistics). Tato čísla se mohou lišit podle dané kultury.

Bůh chce, abychom rostli, a to i duchovně. Pro mě jako pro pastora je radostí vidět duchovní růst lidí do jejich sedmdesáti, osmdesáti i devadesáti let. Apoštol Pavel nás k takovému růstu povzbuzuje. V listu Efezským 4,13 nás vybízí, „abychom nakonec všichni dospěli k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k plné míře Kristovy dospělosti.“ (B21) Druhý list Petruv 3,18 dodává, že bychom měli „růst v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.“ (B21) Zde slovo „růst“ znamená „nepřestávej jít dál“. Je to nařízení, které vyžaduje naši plnou odevzdanost.

Před několika lety jsem vytvořil tabulku duchovního růstu, ve které jsou vypsány různé fáze křesťanského růstu. Ve které fázi této tabulky jsi ty?

Tabulka duchovního růstu

Znovuzrozený křesťan, dítě v duchovním růstu

Růst a formování

Dospělost ve víře

Koupí si Bibli

Začne se modlit

Žádná duchovní stabilita

Přináší si peníze do církve

Rozvíjí svou touhu

Ještě neslyšel o Duchu svatém

Myslí si, že ovoce je jablko

Začíná navštěvovat církev

Víra je zrozena

Lituje svých skutků

Vyznává své hříchy

Utváří si nové návyky

Přátelé si začínají všimnout změn

Je pokřtěn ve vodě

Má svou vlastní Bibli

Modlí se v časech krize

Stabilita se posiluje

Dává dary

„Mléčný pokrm“

Už slyšel o Duchu svatém

Ovoce

Navštěvuje církev, pokud je to pro něj pohodlné
Má malou víru
Je rozkolísaný
Slabé svědomí
Zneklidněn každým závanem doktríny
Snadno dotčen
Náchylný ke klopýtnutí
Čte Bibli
Denně se modlí
Stabilita je silná
Dává desátky
Začíná zodpovídat sám za sebe
Je naplněn Duchem svatým
Nese ovoce
Je věrný své církvi
Víra má jádro
Ví, co je dobré a co je špatné
Získává nové přátele
Zná Bibli
Modlitební bojovník
Stabilita je silně zakořeněná
Dává desátky i dary
Jí „pořádné jídlo“
Modlí se v Duchu
Ovoce dospělosti
Miluje církev
Víra je velice silná
Mluví snadno o otázkách víry
Má dobrou pověst
Ovoce Ducha svatého
Projevuje svou osobní svatost
Nesnadno se urazí
Vděčný
Učí Bibli
Vyhledává modlitbu
Kořeny a stabilita jsou velice silné
Obětuje se finančně
Schopen vést druhé lidi
Chodí v Duchu svatém

30,60,100 – princip přinášení ovoce
Vlivná osobnost
Odvážná víra
Slouží
Zná své duchovní obdarování
Duchovní boj
Hledá a poznává Boha
Je stabilní

Je zřejmé, že růst v Kristu je postupný a výjimečnost záměrná. List Židům 5,12–14 píše: „Po takové době už byste sami měli být učitelé, ale potřebujete, aby vám někdo znovu vysvětloval základní pravdy Božího slova. Jsou z vás kojenci – potřebujete mléko, a ne hutný pokrm. Kdokoli se živí mlékem, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je ještě nemluvně. Hutný pokrm je ale pro dospělé, to jest pro ty, kdo mají smysly zkušeností vycvičené k rozeznání dobrého a zlého.“ (B21) Autor tohoto listu poukazoval na nedostatky v životě čtenářů. Poukazoval na nedostatek jejich duchovního rozvoje a čínil je za to zodpovědnými. Bůh jistě ví, kde jsme dnes a kde bychom měli správně být. Učiň dnes rozhodnutí, že nikdy nepřestaneš růst.

Najdi si mentora

Mentor je tvým důvěryhodným poradcem. Timoteovým mentorem byl Pavel. Eliáša měl Eliáš. Dvanáct apoštolů mělo Ježíše. Šalomoun měl Davida. I my dnes potřebujeme někoho, kdo je starší ve víře, aby nám radil a komu bychom mohli být vykazatelni. Každý potřebuje svého kouče. Každý potřebuje mít nějaký model. Zbožný mentor může naplnit obě potřeby. Přísloví 1,7 říká: „... moudrostí a poučením jen hlupák pohrdá.“ (B21) „Kde schází jasný směr, lidé upadá, ve množství rádců je však záchrana.“ (Přísloví 11,14; B21)

Dívej se Božíma očima

Vraťme se zpátky do času, kdy Ježíš povolal Petra za svého učedníka. Ježíš mu řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá Petr).“ (Jan 1,42) Vidíme zde čtyři nejnadějnější slova v celé literatuře: „Ty jsi ... ty budeš.“ Petr měl prudkou povahu, byl nestálý, odvážný a oddaný. Mohl být úžasný ve své dobrotě nebo hrozný ve své zkaženosti. Nicméně si ho Ježíš vyvolil. Ti, co ho

znali, museli pochybovat o tom, že se Petr někdy změní. Neviděli žádnou možnost pro růst, který Ježíš předpokládal. Jednoho dne se ovšem něco změnilo. Ježíš se zeptal Petra: „A za koho mě máte vy?“ „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ odpověděl mu Šimon Petr. „Blaze tobě, Šimone, synu Jonášův,“ řekl mu na to Ježíš. „Tohle ti totiž nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti říkám, že jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“ (Matouš 16,15–18; B21) Zanedlouho poté, o Letnicích, se Petr neo-hroženě postavil a kázal evangelium celému davu. Na tři tisíce lidí se obrátilo ke Kristu.

A tak Petr vyrostl z duchovního trpaslíka až po duchovního vůdce, díky tomu, že Ježíš viděl nejen to, kým Petr je, ale kým se může stát. Na Petra čekalo mnohem více, než o čem mohl snít. A totéž je připravené i pro tebe! Šestá kapitola knihy Soudců vypráví podobný příběh. Izrael byl krutě utlačován Midiánci. Midiánci měli armádu, která se nedala ani spočítat. Situace se zdála naprosto beznadějná. V knize Soudců 6,6 se píše: „Midián Izraelce úplně zbědoval, a tak začali volat k Hospodinu.“ (B21) Bůh slyšel jejich pláč. A jaká byla jeho odpověď? Bůh povolal obyčejného mládence jménem Gedeon. Gedeonovi se zjevil anděl a řekl mu: „Hospodin s tebou, udatný hrdino!“ (verš 12; B21) Gedeon mlátil pšenici potají ve vinném lisu, aby si toho jeho nepřátelé nevšimli. Jeho odpověď andělovi prozrazuje jeho nejistotu. Namítl mu, že je z toho nejubožejšího rodu a poslední z rodiny. Místo toho, aby se viděl tak, jak ho vidí Bůh – jako udatného hrdinu – Gedeon zdůrazňuje své slabiny a nedostatky. Ale anděl se nevzdával. Řekl mu, že zachrání Izraelce z rukou Midiánců. A měl pravdu. S Boží pomocí porazil Gedeon Midiánskou armádu za jednu noc. Když se Gedeon viděl tak, jak ho vidí Bůh, stal se jiným člověkem. Stal se udatným hrdinou! Gedeon je krásným příkladem toho, jak Bůh používá ty nejmenší z nás. Díky tomu, je Gedeon zmíněn v jedenácté kapitole Židům mezi významnými osobnostmi víry.

Když křesťan získá Boží perspektivu, jeho život začne být sérií vítězství. Bůh tvoří prostředí pro výjimečnost. Dívej se na sebe tak, jak se na tebe dívá Bůh – žiješ ve vítězství život, který je více a více podobný Kristu, sloužíš věrně a miluješ druhé lidi, získáváš další lidi pro Ježíše a dosahuješ svých cílů.

Závěr

Vypráví se příběh o třech ženách, které žily na odlehlém rameni řeky Louisiana. Každý den si stěžovaly: „Takový hrozný život, který tu máme v té zatuchlé bažině. Nemáme tu žádné možnosti. Ostatní si žijí ve městě, kde mají tisíce možností, a my? My nemáme nic!“ Až jednoho dne přišla tyto ztrápené duše navštívit jedna paní z okolí. Poté, co si vyslechla jejich lamentování, řekla: „Nesmysl! Toužíte po možnostech? Vždyť je máte! Žijete na rameni řeky, toto rameno vede k proudu řeky, ta do zálivu a ten do oceánu. Můžete vyplout, kam jen chcete, právě odsud, kde jste!“ Možnost je právě teď. Můžeš se vydat kamkoli právě z místa, kde jsi dnes. Proč nenechat ten běsnící dav za sebou a jít za výjimečností?

Odkazy

Cohen, William A. 1998. *The Critical Importance of Integrity*. Washington, D.C. The Institute of Leader

Arts. Online. <http://www.stuffofheroes.com>.

Hammett, Eddie. *Discipleship Models for Today's Church—Breaking Through Denial in your Church*.

http://www.discipleshipteam.org/featured_article.html (accessed January 2006).

Mansfield, Stephen. 1995. *Never Give In*. Nashville, TN: Cumberland House Publishing, Inc.

Maxwell, John. 1999. *The 21 Indispensable Qualities of a Leader*. Nashville: Thomas Nelson Publishers.

National Center for Health Statistics. <http://www.cdc.gov/nchs> (accessed August 22, 2007).

Peters, Tom, and Nancy Austin. 1985. *A Passion for Excellence*. New York: Warner Books.

Ziglar, Zig. ThinkExist.com Quotations. http://en.thinkexist.com/quotes/zig_ziglar (accessed November 20, 2006).

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Průměrnost je

- a) děláním toho nejlepšího, co dokážeme.
- b) nicnedělání.
- c) jen malá starost o zlepšení.

2. Výjimečnost je

- a) právě tolik práce, kolik je třeba, abychom zvládli daný úkol.
- b) děláním něčeho extra nad to, co se očekává.
- c) nezkusit nic, protože stejně neuspějeme.

3. Ve 24. kapitole knihy Genesis projevila Rebeka při setkání s Abrahamovým služebníkem jen nepatrnou ochotu.

- a) pravda
- b) lež

4. Do Biblických příkladů výjimečnosti nepatří:

- a) Gedeon
- b) Lot
- c) Apoštol Pavel

5. Výjimečnost vyžaduje obět.

- a) pravda
- b) lež

6. Charakternost pochází z původního slova, které znamená

- a) dobrý.
- b) rozdělený.
- c) celý, kompletní.

7. Přísloví 10,9 říká: „Kdo žije poctivě, _____ žít bude ...“

- a) v bezpečí.
- b) šťastně.
- c) jako hrdina.

8. Plánování je důležité, protože

- a) nám pomáhá rozvinout duševní sílu.
- b) děláme dojem na druhé lidi.
- c) je naším návodem k výjimečnosti.

9. Většina křesťanů si stanovuje cíle pro život.

- a) pravda
- b) lež

10. Dvě charakteristiky učedníka jsou: _____.

- a) hledání Boha a modlitby.
- b) modlitby v těžkém čase, urážlivost.
- c) zakoupení Bible, vytváření si nových návyků.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Poznámka: Pokud jsi odpověděl špatně, podívej se na odkaz v závorkách, který tě zavede zpět do dané lekce.

1. c (13.1)
2. b (13.1)
3. b (13.2)
4. b (13.2)
5. a (13.2)
6. c (13.3)
7. a (13.3)
8. c (13.4)
9. b (13.4)
10. a (13.4)

O AUTOROVI LEKCE

Michael Jackson je pastorem od roku 1970. Od listopadu 1999 je prvním pastorem New Life Assembly of God v Janesville ve Wisconsinu. Během tohoto období přišly ke Kristu stovky lidí. Tato církev dala vzniknout čtyřem dalším církvím. Michael cestoval po Americe a východní Evropě jako kazatel. Napsal několik článků do deníků, časopisů a novin. V roce 1987 nazval časopis Charisma Michaela jedním z „vynikajících pastorů Ameriky“. Michael si vzal za ženu svou středoškolskou lásku Marilyn. Mají dvě děti a čtyři vnoučata.

Obsah

Úvod	5
Jak pracovat s touto knihou	7
Lekce 1: Jak zvládat hněv	11
Lekce 2: Odpuštění	25
Lekce 3: Budování hlubšího přátelství	37
Lekce 4: Vytrvalost	55
Lekce 5: Přijímání Boží výchovy	71
Lekce 6: Jak zvládat neúspěch.....	85
Lekce 7: Dary Ducha svatého	99
Lekce 8: Tvé finance	113
Lekce 9: Proč Bůh dopouští utrpení?.....	127
Lekce 10: Jak poznat Boží vůli	145
Lekce 11: Porozumět duchovní autoritě	161
Lekce 12: Jak najít své místo ve službě	173
Lekce 13: Usilování o výjimečnost.....	187

